

Uvod

U drugoj polovini 20.veka počinje da se zapaža nasilje nad decom i javljaju se prvi pokušaji definisanja. Postoji sveobuhvatni pojam nasilja nad decom, u savremenoj literaturi, zloupotreba i zanemarivanje dece(child abuse and neglect).

Statistički podaci incest trauma centra pokazuju da je od četiri deteta koja su seksualno zlostavljana, tri su devojčice i jedan dečak, dok su od pet počinitelaca ovog vida nasilja četiri osobe muškog pola i jedna osoba ženskog pola. Zlostavljanje češće počinje u dobi od četiri do devet godina, počinioci su najčešće staratelji ili rodbina (Bogavac,2006:8). Ova deca najčešće nisu ni svesna šta im se dogodilo i tek u kasnijem periodu shvate šta im je urađeno. Iz ovog razloga se ovi slučajevi teško otkrivaju i samim tim se retko prijavljuju.

Seksualno zlostavljanje izaziva jaku traumu kod dece, ruši im se samopouzdanje, krive sebe za ono što se dešava, osećaju strah, stid, nemoć i mržnju prema sebi, jer sve to doživljavaju od osobe u koju imaju poverenje. Deca pokušavaju naći način da sačuvaju osećaj poverenja u ljude nevredne poverenja. Ona ne mogu zbog poljuljanog sistema poverenja da uspostave normalan odnos sa drugim ljudima. Što duže traje zlostavljanje, teži je i process oporavka.

Skrivena ponašanja koja se javljaju kao reakcija na traumu (Bogavac,2006:10):

- seksualizovano (erotizovano) ponašanje dece često se kvalifikuje kao devijantno i neodgovarajuće
- disocijacija (npr. od svog tela odvajaju svoja osećanja)
- posttraumatske igre-tajne, ritualne igre, imaju kvalitet nagona (npr. kompulzivno masturbiranje od strane deteta).

Postoji više faktora koja utiču na to da li će dete reći šta mu se dešava kao što su uzrast i stepen razvijene verbalne komunikacije. Dete to može reći namerno i slučajno, kada počinitelac nije tu i oseća se sigurno, ali najčešće se zlostavljanje otkrije tek kada neko od odraslih to primeti. U literaturi se pominju znaci upozorenja, na osnovu kojih možemo prepoznati seksualno zlostavljanje (ako se javi jedan simptom može biti u pitanju neko stanje krize koje je karakteristično za decu tog uzrasta):

- učestale urinarne infekcije/bolno urniranje
- seksualno prenosive bolesti
- stomadne bolesti
- nemogućnost mirnog sedenja (bolovi u predelu donjeg stomaka ili genitalija)
- modrice (naročito u predelu genitalija)
- inkontinencija ili mokrenje u krevetu
- trudnoća
- hronični poremećaji u ishrani (anoreksija, bulimija)
- kompulzivno pranje/opsesivna čistoća
- depresija
- pokušaj suicida
- samopovređivanje
- nesanica / noćne more / flešbekovi
- napadi panike

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com